

20-10-2024 † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (ΣΤ' ΛΟΥΚΑ).

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρας Ἀρτεμίου, τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρός, ἡμῶν Γερασίου, καὶ τῆς Ὁσίας ἡμῶν Ματρώνης, τῆς Χιοπολίτιδος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ. Ἦχος πλ. δ'.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησις]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

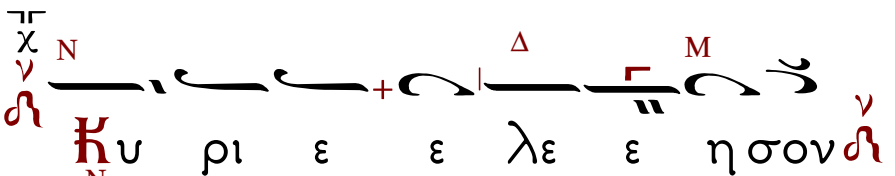
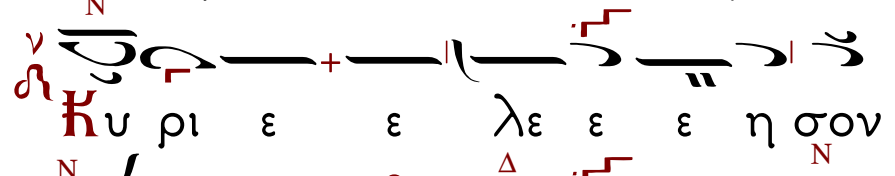
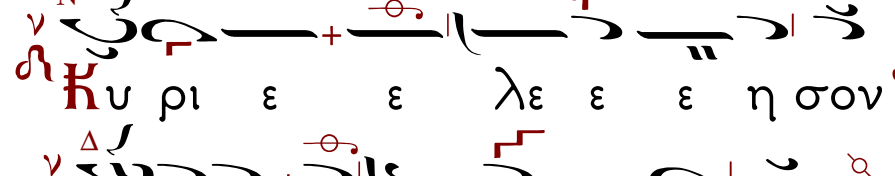
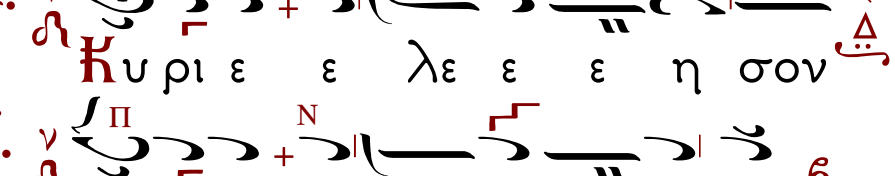
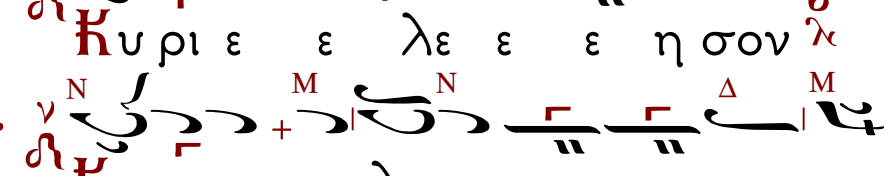
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

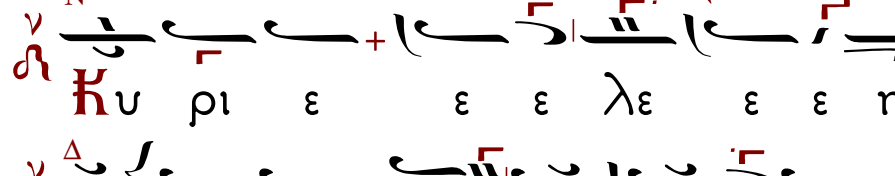
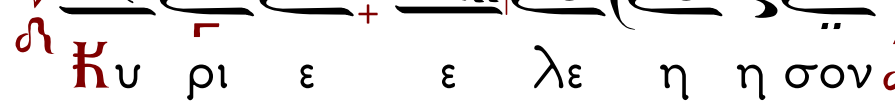
ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

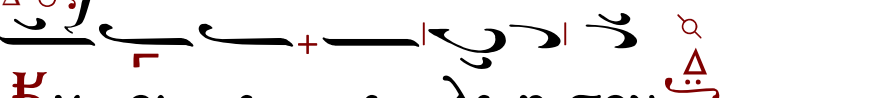
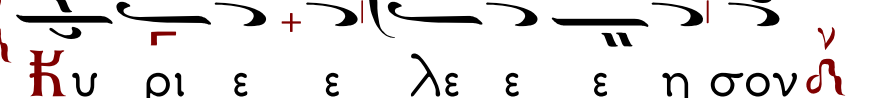
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' αὐτῆς Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν
5. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
6. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
7. ^Γ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
8. ^{Δ-Θ}
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ
9. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν
10. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π
11. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν
12. ^Ν
^ν
 Γοι Κυ ρι ε ^ν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,

ψάλλομεν Σπυχηρά

Ψαλμός ρμ' (140)

Ἦχος λ̣α̣ ἁ̣ Νη̣

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κεκρα
ζα προ ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου
ου ει σακου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κυ ρι ι ε ε κεκρα ζα α προ ο ος σε ε
ε ει σα α α κου ου σο ο ον μου προ
σχεσ τη φω νη η η τη ης δε η σε ε ε
ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι
με προ ο ος σε ε ε ει σακου σο ο ον
μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

^N
Κα τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ
χη η η μου ου ως θυ μι α αμα α ε νω
πι ι ι ο ο ο ο ον σου ε πααρσις
τω ω ω ων χει ει ρω ω ων μου θυ
σι ι α ε σπε ρι ι ι νη η η
ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε
Θου Κυ ρι ε φυ λακην τω στο μα τι
μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
λη μου
Μη εκ κλι νησ την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δ του προ φα σι ζε σθαι
προ φα σεις εν α μαρ τι αις ^ν
^N ^ν **Γ**υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
α νο μι ι ι αν ⁶ ^λ και ου μη συν δυ α σω
με τα των εκ λε κτων α αυ των ^ν
^N ^ν **Π**αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λε γ ζει με ⁶ ^λ ε λαι ον δε α μαρ τω λου
^δ μη λι πα να τω την κε φα λην μου ^ν
^N ^ν **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις
ευ δο κι αις αυ των ^Δ ^ν κα τε πο θη σαν ε
χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των ^ν

^N
Α^ν **Α** κου σο νται τα ρη μα τ μου ο τι η
δυν θη σαν ⁶ **λ** ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι
της γης ⁶ **λ** δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
αυ των πα ρα τον Α δην ^ν **Α**

^N
Α^ν **Ο** τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι
ο φθαλμοι μου ^Δ **Α** ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα
νε λης την ψυ χη μου ^ν **Α**

Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ
νε στη σαν το μοι ^Δ **Α** και α πο σκαν δα λων των ερ
γα ζο με νων την α νο μι αν ^ν **Α**

^ν **Π**ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι αμαρτωλοι ^εκα τα μονας ει μι ε γω
ε ως αν πα ρελ θω ^ν
^Ν
^νΦω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα
ξα ^Δ
^Ν
^νΕκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η
σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ
του α πα γγε λω ^ν
^Ν
^νΕν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ
μα μου ^Δ και συ ε γνω στας τρι βους μου ^ν
^Ν
^νΕν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο
μην ε κρυ ψαν πα γι δα μοι ^ν

^N
Ἀ κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω

σκων με^ν Ἀ

^N
Ἀ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
εστινο εκ ζη των την ψυχην μου^ν Ἀ

^Δ
Ἀ ^N Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα^Δ Ἀ
συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
των^ν Ἀ

^ν
Ἀ Προ σxes προς την δε η σιν μου^Δ Ἀ
ο ο τι ε τα πει νω θην σφοδρα^ν Ἀ

^N
Ἀ Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με

⁶λ ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ^νλ

^χλ ^Nε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ

^χλ ^Δτην μου ^Δτου ε ζο μο λο γη σασθετω ο

νο μα τι σου

^νλ

^Nε ^νλ σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην

λα τρει ει ει αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν ^νλ

ο ο τι ηυ δο κη σας του ε λε η σαι η

μας δι α της ανα στα α σε ε ως

^νλ

^χλ ^Nε ^νλ με υ πο με νου σι δι και οι ^Δλ

ε ως ου αν τα πο δως μοι

^νλ

^N
^ν **Κ**υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη απορρι ιψης
η μας α πο του προ σω που σου ^ν **α**λ λα
ευ δο κη σον του ε λε η σαι η μας δι α
της α να στα α σε ε ως ^ν **α**

^ν **Ε**κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
ρι ε Κυ ρι ε ^ν **α**ι σα κου σον της φω νης
μου ^ν **α**

^N
^ν **Χ**αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των
Εκ κλη σι ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον ^ν **α** συ
γα ρ ε δε ζω πρω ω τη α φε σιν α μα ρ τι
ων δι α της α να στα α σε ε ως ^ν **α**

Ἰ
ν
χ
N
Γ
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
χον τα Δ
εις την φω νην Δ
της δε η σε ως
μου ν

N
ν
Δ
O εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των
αι ω νων γεν νη θεις επ ε σχα των δε των
ν
χρο ο ο νων ο αυ τος εκ της α πει ρο γα
μου σαρ κω θεις ν
βου λη η σει σταυ ρω σιν
θ να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν
Γ Δ ν
τα αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του
ου α να στα α σε ε ως ν

Σπικηρά τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Ἰἤχος δ' . Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἰἤχος ὁ 6^{τος}

Σπῆχος. ^χ⁶^λ ^Μ ^Β

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶^λ τις υ πο

στη σε ται ^χ⁶^λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμος εστιν ⁶^λ

Οὐρανίαις ἐλλάμψεσι, φωτισθεῖς τὴν
διάνοιαν, τὸ τῆς πλάνης ἔφυγες σκότος Ἐνδοξε,
καὶ τῷ φωτὶ προσεπέλασας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, καὶ ταῖς χάρισιν αὐτοῦ, καταυγάζεις τὰ
πέρατα· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων
λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν
ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Σπῆχος. ^χ⁶^λ ^Β

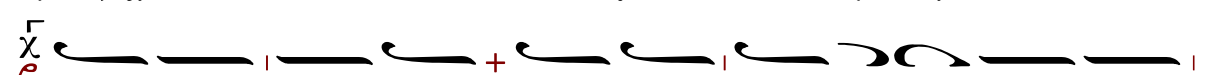
σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶^λ υ πε

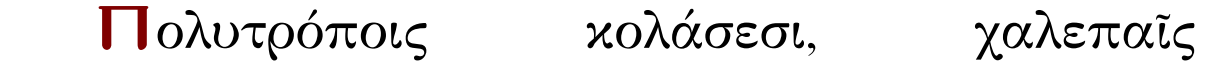

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^λ₆

 ηλ πι σεν η ψυ χη ημου ε πι ι τον Κυ ρι

 ον ^λ₆

Επιπνοία τοῦ Πνεύματος, μυηθεῖς γνῶσιν
 ἔνθεον, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην ἔγνωσ Ἀρτέμιε,
 καὶ τοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, πανσόφως
 διήλεγξας, καὶ ὠδήγησας λαοὺς, εἰς Θεοῦ τὴν
 ἐπίγνωσιν, δι' ὃν ἠθλησας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω
 τῶν καμάτων, λυτρωθῆναι ἱκετεύων, διαφθορᾶς
 τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Στίχος. ^λ₆ ^M ^B
 α πο φυ λα κης πρω ι ας

 μεχρι νυκτος ^λ₆ α πο φυ λα κης πρω ι ας

^λ₆ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον

 Κυ ρι ον ^λ₆

Πολυτρόποις κολάσεσι, χαλεπαῖς
 μαστιγώσεσι, παραδοὺς αἰκίζεσθαι τὸ

πολύαθλον, καὶ καρτερώτατον σῶμά σου,
θεόφρον Ἀρτέμιε, οὐκ ἡρνήσω τὸν Χριστόν, οὐ
ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλ΄ ὑπέμεινας, ὥς περ
πάσχοντος ἄλλου ἀναμένων, τὰς μελλούσας
ἀντιδόσεις, καὶ τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν.

Τοῦ Ὁσίου Γερασίου.

Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἦχος ♯ Πα

Χ^Π
π⁹ 0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος Δ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
Δ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ Δ
εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του ου
ου Δ

Τῶν μοναστῶν ποδηγέτης, καὶ Ἀσκητῶν ἡ κρηπὶς, τὸ τῆς Πελοποννήσου, ἐγκαλλώπισμα θεῖον, Γεράσιμος ὁ μέγας, ὁ νῦν παρ' ἡμῶν εὐφημούμενος ἄριστα· πρόκειται γὰρ πανδαισία πνευματική, τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἀκόρεστος.

Χ^Π
π⁹ Δ¹ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι

— — —
λα οι Δ

Δεῦτε χορὸς τῶν ἀζύγων καὶ μοναστῶν ἡ
πληθὺς, ἐν τῇ Μονῇ τῇ θείᾳ, Ὁμαλῶν ἔνθα
κεῖται, τὸ σκῆνος τοῦ Ὁσίου τὸ θαυμαστόν,
Γερασίμου καὶ πάνσεπτον, καὶ δαψιλῶς
ἐμφορεῖσθε τῶν ἐξ αὐτοῦ, τεραστίων τὰ
παράδοξα.

χ^π — — — — — — — — — —
π⁹ 0 τι ε κρα ται ω θη το ε λε
— — — — — — — — — —
ος αυ του εφ η μας Δ και η α λη θει α
— — — — — — — — — —
του Κυ ρι ου Δ με νει εις τον αι ω να Δ

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀμυθήτους μάκαρ διήνυσας, ὡς
ἀληθῶς ἀγῶνας, δυναμούμενος σθένει, ἄνωθεν
τοῦ πάντων προνοητοῦ, τοῦ καὶ σὲ
ἀναδείξαντος, ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς ἐσχάτοις ὡς
ἀληθῶς, εὐσεβείας εἰς ἀπόδειξιν.

α κρυ υ υ υ να ας φυ υ γα α α δε ε ε ων
 το πο ον ο εκ το που α α α μοι βο ο ο
 με ε ε ε νος και δη εκ πο ολ λωων ε
 εν θε ε ου ου βι ι ι ου ου πα α α ρα α
 αδειειγμα α α των το της α ρε ε της
 με ε ε λι ι ω ω ως ε ε εξ αν θε
 ε ε ων οι οι α α τισ σο ο φη συλ λε
 ζα με ε νος με ε ε ε λι ι ι ι σ
 σα εν τη σου του ψυ υ χη ως εν σι ι
 ι ι μ βλω νο η τω ω ε ε να πε ε ε ε
 ε ε ε θη κας δι ο σε ε ο Χρι ι στος

θ α αυ μα α τω ω ων ε ε ε νε ερ γει
 ει ει ας ε δο ο ζα σε εν ε ε εν γη
 και αι της χα α ρα ας τω ων εκ λε εκ τω ω ω
 ω ων εν ου ρα νω ω ωω κα τη ζι ι ι ι
 ω ω ω ω σεν η η η η ης και η η μας μι
 μη τα α ας του σου βι ου ου ου γε ε ε νο
 ο με ε ε νους α ζι ω θ η η η ναι
 πρε ε σβευ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 τους ε τη σι ω ω ως τε ε λου ου ουν τα ας
 την μνη η η μη η η ην σου

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος λδ Νη

Και νυ υν και α α ει και εις τους αι
ω ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α
α μην

Ο Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων
δι α φι λα α αν θρωω πι ι ι
αν ε πι τη ης γης ω ω ω ω ω φθη και
τοις αν θρωω ω ποι οις συ να νε ε ε στρα
α α α α φη εκ Παρ θε ε ε νου ου γαρ
α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε νος και
εκ ταυ της προ ε ελ θων με τα της προ οσ λη

η^Γ η ψε ε ε ε ως^γ ει εις ε ε στι ιν
 Υι υι ος^Γ δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ
 σιν αλλ ου την υ υ πο ο ο ο στα α α α
 σιν^γ δι ο τε ε λει ο ον αυ τον Θε ε
 ον και τελει ο ο ον αν θρω ω πον α λη θως
 κη ρυ υ υ υ υ υτ το ο ο ο ον τες
 ο^Δ μο λο ο γου ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο
 ο ο ον η η η η μων^γ ον ι ι ι κε τε ευ
 ε μη η τερ α νυ υ υ υ μ φε ε ε ευ τε^Δ
 ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω
 ων^γ

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

Φως ἱ λαρὸν ἀ γι ἀς δο ο ο ζης
 ἀ θὰ ἀ νὰ α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου ἀ γι ου μα καρὸς Ἰ η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ἐλ θο ο ο ο
 ο ον τες ἐ πι ι τήνη λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ἐ σπε ρι νον
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Ὑι ο ον καὶ ἀ ἀ γι
 ο ον Πνευ μα Θε ο ον ἀ ζι ο ο ον
 σε ἐν πα α σι και ροις υ μνει εἰ εἰ σθαι
 αι φωναις αι σι ι αις Ὑι ε ε Θε ε ε ου

ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δι

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Ε νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρεπειαν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ'1)

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν καλασθῶσιν, ἢ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Παροιμοίων τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. κδ' 25)

Ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς. ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῇ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θάρσει ἐπ' αὐτῇ ἢ καρδίᾳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσεί ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρία-το, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύ-τευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν

οἶκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πού χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοῖνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χανα-ναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσει αὐτῆς. Στεγναὶ διατριβαὶ οἶκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἥ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλὰ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλὰ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἁπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτω Ἑσπέρας. Ἀπόσπχα.

Ἦχος λδ Νη

νηλθες ε πισταυρου Ι η σου ο κα
ταβας εξ ου ρα νου ηλθες ε πι θανατον
η ζω η η η α θανατος προς τους εν σκο
τει το φως το αληθι νον προς τους πε σον
τας η πα αν των α να στα σεις ο φω τι
σμος και ο Σω τη η ρη μων δο ο ζα α σοι
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα
το ο Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ι
ε ζω σα το

^N
^ν Χ^νρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να
 σταν τα εκ νε κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να
 λα βων τω πα θει απ αλ λη λων δι ε τε με της
 α χραν του μεν ψυ χης εν Α δη κα τελ
 θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε ^ν τα φω δε δι
 α φθο ραν ουκ ει δε το α α γι ον σω μα
 του Λυ τρω του ου των ψυ χων η η μων ^ν
^ν ^χ ^N
^ν ^ν και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου
 με νην ^ν ^Δ η τις ου ου σα α λευ θη σε ται ^ν
^N ^Π ^N
^ν ^ν Ψαλμοις και υ υ υ μ νοις ^ν δο ξο λο
 γου μεν Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα

σιν^ν δι ης η μα ας η λευ θε ρω σας της
 τυ ραν νι ι δος του Α δου^ν και ως Θε ος ε
 δω ρη σω ζω ην αι ω νιον και το με γα ε
 ε λε ε ος
 Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα
 Κυ ρι ε^χ εις μα κρο ο τη η τα η με ρων
 Δε σπο τα των α πα α αν των
 α κα τα λη πτε ε ποι η τα ου ρα νου και
 γης δι α σταυ ρου πα θων ε μοι α πα
 θει α αν ε πη γα σας τα φην δε κα τα δε
 ζα με νος και α να στας εν δο ξη συ να νε

στησας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω^ν
δο ο ξα τη σητρι η με ε ρω ε γερ σει δι
ης δε δω ρησαι η μιν την αι ω νι ον ζω
ην και ι λα σμον αμαρ τι ων ως μο νος ε ευ
σπλα αγχνος^ν

Δοξαστικὸν τοῦ μηναίου.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα̣.

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
Υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α
τι
Εη με ε ε ρον η η οι κου με ε ε
ε νη η πα α α σα ταις του Α θλο φο ο
ο ρου α αυ γα α α ζε ται α κτι ι ι
ι σι και η του Θε ου Ε ε εκ κλη η
η σι ι ι ι α τοις αν θε σιν ω ρα ι
ι ζο ο με ε ε νη Αρ τε ε ε ε
ε ε μι ε ε βο ο α α α α α σοι θε

ρα α πον Χριστου και προ στα α α τα α
α θε ε ερ μο ο ο ο ο ο τα α τε
μη ελ λι πης πρε σβε ε ευ ων υ πε ερ των
δου ου ου λω ω ω ω ν σου

καὶ σωτηρίαν ψυχῶν ἡμῶν
ων

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ').**

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ'.

$$\tilde{H}\chi_{\sigma}\lambda_{\pi\tilde{\alpha}}\longrightarrow\Gamma\alpha$$

ἡ ψυχὴ σου κατὰ λήθης ὁ ὁ εὐσπλαγ
 χνός τα φην κατεδέξω τριημέρον
 ἵνα ἡμᾶς ἐλευθέρωσῃς τῶν πα
 θῶν ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡ
 μῶν Κυριε εὐδοξία σοι

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος Δι

Ὁ Μαρ τυς σου Κυ ρι ε εν τη α
βλῆ σει αυ του το στε φος ε κο μι σα το
της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου η μων
ε χων γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
νους κα θει λεν ε θραυ σε και δαι μονων τα
α νι σχυ ρα θρα α ση αυ του ταις ι κε
σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ
χας η μων

Όσιου Γερασίου.

Ήχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Δόξα... ^π₉ ^π₉ της σαρκος χα λι νω σας τα σκιρ

τη μα τα α παν τα ^Δ₉ και τα πα θη νε κρω

ω σας εγ κρα τει ας τοις βε λε σιν ^π₉ α νη

χθης προς α πα θει αν σο φε ως α σαρ

κος βι ω σας εκ πη γης ^π₉ δι α του το και

θαυ μα των πη γας ^Δ₉ προ χε εις η μιν τοις κραυ

γα ζου σι ^π₉ δο ο ζα τω σε δο ζα σαν τι

Χρι στω ^Δ₉ δο ζα τω σε ε θαυ μα στω σαν

τι ^Δ₉ δο ζα τω δω ρη σα με νω σε η μιν ^Δ₉

φρου ρον Γε ρα α σι ι με

^π₉

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. ^π₉ ^π₉ του Γα βρι ηλ φθ εγ ζα
 με νου σοι Παρ θε νε το χαι ρε ^Δ₉ συν τη φω
 νη ε σαρκου το ο των ο ο λων Δε σπο της
^π₉ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ^Δ₉ ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ^Δ₉ ε δει χθης πλα τυ τε ε
 ρα των ου ρα νων ^Δ₉ βα στα σα σα τον Κτι στην
 σου ^π₉ δο ζα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι δο ζα
 τω προ ελ θο ον τι εκ σου ^Δ₉ δο ζα τω ε λευ
 θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κου ου σου
 ου ου ου ^π₉

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἁμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.